

трапéзѣ ѿкрéетъ, ѿ ѿлтáръ вéсь, ѿ ꙗконоустáеъ, тáже ѿцѣнника, лики ѿ людѣи,
 глаголетъ же ѿ нѣи ꙗллоумъ, ѿ тропарѣи ѿумнаитсáльныа, ѣлико ѿзвóланъ.
 ѿцѣнникъ же глаголетъ тайно мѣткѣ.

Моли́тва, ѿже творѣтъ свѣцѣнникъ въ севѣ,
 херѣвѣмской пѣсни пѣвѣемъ:

Никто́же доуто́ннъ ѿ свѣзавшихъа плотски́ми похотѣми
 ѿ сластѣми приходѣти, ѿли приближитисѣа, ѿли служѣти
 тебѣ, Царю́ славы: ѣже бо служѣти тебѣ, велико ѿ стра́шно ѿ
 самѣмъ небѣснымъ силамъ. Но ѿбáче, неизречѣннаго ради ѿ
 безмѣрнаго твоегò человеколю́бѣа, непреложно ѿ неизмѣн-
 но býахъ ѣси́ человекъ, ѿ архѣрѣи́ намъ býахъ ѣси́, ѿ служѣбныхъ
 есѣ ѿ безкрóвныхъ жѣртвы свѣщеннодѣѣствѣе предахъ ѣси́
 намъ, ꙗко владыка всѣхъ: ты бо ѣдинъ, Гдѣ Бже́ нашъ,
 владычествѣши́ небесными ѿ земными́, ѿже на престóлѣ
 херѣвѣмстѣ носѣмый, ѿже серафѣмскихъ Гдѣ ѿ Царь́ ѿнѣрѣилевъ,
 ѿже ѣдинъ свѣтъ ѿ во свѣтыхъ почиáи. Тѣ́ ѿубо молю́
 ѣдинаго благо́го ѿ благопослу́шнѣаго: прѣзри на мѣ грѣшнѣаго
 ѿ непотрѣбнаго раба́ твоегò, ѿ ѿчѣсти́ мою́ дѣшу ѿ сѣрдце ѿ
 совѣсти́ лѣкѣвыа, ѿ ѿудовѣи́ ма́ силою свѣта́го твоегò дѣха,
 ѿблечѣнна благодѣтѣю свѣщенства, предстáти свѣтѣи́ твоѣи
 еси́ трапéзѣ ѿ свѣщеннодѣѣствовати свѣтѣе ѿ прѣчѣстѣе твоѣ
 тѣло ѿ честнѣю крóвь: къ тебѣ бо приходѣшъ, приклóнь мою́
 вѣю, ѿ молю́ ти сѣа, да не ѿтвратѣши́ лица́ твоегò ѿ менѣ,
 ниже ѿрѣниши́ менѣ ѿ ѿтрокъ твои́хъ: но сподóби при-
 несѣннымъ тебѣ býти, мною́ грѣшнымъ ѿ недостóйнымъ
 рабóмъ твои́мъ, дарóмъ сѣмъ: ты бо ѣси́ приносѣи́ ѿ при-
 носѣмый, ѿ прѣемлѣи́ ѿ раздавѣемый, Хрѣ́те Бже́ нашъ, ѿ тебѣ
 слава́ возсыла́емъ, со безначáльнымъ твои́мъ ѿтцѣмъ, ѿ
 пресвѣтымъ ѿ блáгимъ ѿ животворѣющимъ твои́мъ дѣхомъ,
 нынѣ ѿ при́сно, ѿ во вѣки вѣкóвъ. ѿминъ.

ѿже херѣвѣми...

Modlitba druhé antifony:

Hospodine, Bože náš, spasiž lid svůj a požehnej dědictví
 svému, zachovej plnost církve své, posvěť ty, kdož mi-
 lují krásu domu tvého, oslav je Božskou mocí svou
 a neopouštěj nás, doufající v tebe.

Znovu diákon: **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože,
 blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší,
 Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsou-
 ce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **N**eboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě
 chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní
 i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Modlitba třetí antifony:

Ty, jenž jsi nám tyto společné a jednomyslné modlitby
 daroval a který jsi slíbil, že splníš prosby, shodnou-li se
 na čem dva neb tři ve jménu tvém, sám i nyní prosby
 služebníků svých k užítku splniž tím, že udělíš nám v nyněj-
 ším věku poznání pravdy tvé, v budoucím pak daruješ nám
 život věčný.

Věřící lid zpívá 3. antifonu (resp. Blahoslavenství, je-li neděle či svátek):
 V království svém rozpomeň se na nás, Bože...

Teď se otevírají svaté dveře k malému vchodu. Kněz s diákonem stojíce
 před svatým prestolem, učiní tři poklony a při každé se pokřížují. Pak
 kněz vezme svaté evangelium, podává je diákonu a obcházejí zprava

Vládce, Hospodine...

что трапезоу, творятъ поклоны три. Также пріемъ священникъ свѣтѣе ѡвѣстїе, даѣтъ діаконъ, и ѿдѣтъ ѿ деснаго страны созадн престола, и тако ѿшедше еверною страною предъидущимъ имъ лампадамъ, творятъ малый вхѣдъ, и ставше на обѣднѣмъ мѣстѣ, приклоняютъ ѡба главы, и діаконъ рекшъ:

Гдѣ помѡлимъ.

Глаголетъ священникъ мѣтвѣ вхѣда таиноу.

Моли́тва вхѣда:

Бладыко Гди Боже нашъ, оуставивый на невестѣхъ чины и коннества аггъ и архггъ, въ служенїе твоѣе славы: сотвори со вхѣдомъ нашимъ вхѣдъ свѣтѣхъ аггловъ быти, сослужѣщихъ намъ, и со словолюбивыхъ твоѣхъ благость. Ико подоветъ тебѣ велика слава, чертъ, и поклоненїе, Отцѣ, и Сынѣ, и свѣтомъ дшхъ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ. Амѣнъ.

Моли́твѣ же скончавшейся, глаголетъ діаконъ ко священникѣ, показавъ къ востокѣ десницею, держаъ влѣвѣ и ѡрарь тремѣ прѣрты:

Благословѣ бладыко, свѣтѣй вхѣдъ.

И священникъ благословѣла глаголетъ:

Благословѣнъ вхѣдъ свѣтѣхъ твоихъ, вездѣ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ.

Посѣмъ діаконъ подаѣтъ ѡвѣстїе священникѣ, и цѣлуетъ сщеникѣ ѡвѣстїе. Исполншъ же кончнѡмъ тропарѣ, вхѣднѣ діаконъ повредѣ, и ставъ предъ іереемъ, возвышѣтъ малѡ рѣцѣ, и показавъ свѣтѣе ѡвѣстїе, глаголетъ велегласноу:

Премъдрѡстѣ, прѡстѣ.

Таже, поклонївѣ еамъ и священникъ созадн ѡвѣстїе, вхѣднѣ ко свѣтѣй олтѣрь. И діаконъ ѡвѣко полагаѣтъ етѣе ѡвѣстїе на етѣй трапезѣ.

Прѣкцы же поѡтъ:

Бже етѣй...

Diákon (kněz nikoliv): Abychom vysvobozeni byli od všelikého souzení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné – druhá:

Opět a mnohokrát se před tebou hluboce klaníme a prosíme tebe, Blahý a Lidumile, abys shlédl na modlitby naše, očistil duše naše i těla od všeliké poskvrny tělesné i duchovní, a dovolil nám bez viny a odsouzení sloužit svatému obětnímu oltáři tvému. Dejž pak, Bože, aby i modlící se s námi prospívali v životě i ve víře a v duchovním poznání. Dejž těm, kteří ti slouží vždy s bází a láskou, aby bez provinění a odsouzení přijali účast na svatých Tajinách tvých a stali se hodnými nebeského tvého království.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

Diákon vchází severními dveřmi do oltáře.

Kněz: Abychom pod vládou tvou povždy chráněni, tobě slávu vzdávali, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Nikdo z těch...

Лікы: Гдн, помілаўй.

Ќ сватцѣмъ храмѣ ємъ њ єз вѣроу, благоговѣніємъ њ страхомъ
Божїимъ входѣицнхъ въ оубъ, Гдѣ помолнмса.

Лікы: Гдн, помілаўй.

Ќ њзбавитиєлѣ намъ ѡ всѣхъ іакобн, гнѣва њ њсжды Гдѣ помолнмса.

Лікы: Гдн, помілаўй.

Літѣвка вѣрныхъ вгоруа:

Паки, њ многажды тебѣ припадаемъ, њ тебѣ молнмса,
благїи њ челоуѣколюбче, іакѡ да призрѣєшъ на моленїє
наше, ѡчиѣтиши нашѡ дѡшы њ члєвѣа ѡ всѣхъ іакобн плѡ-
ти њ дѡха, њ дѡш намъ неповїннѡе њ неосудѣннѡе предѣстоїнїє
свѣтѡгѡ твоегѡ жерѣтвенника. Дарѡй же, Бѡже, њ молѡщымса
єз намн прєспѣванїє житїѡ њ вѣры њ рѡзѡма дѡхѡвнагѡ: дѡждь
їмъ всєгда єѡ страхомъ њ любѡвію слѡжащымъ тебѣ,
неповїннѡ њ неосудѣннѡ причастїиєлѣ свѣтѡгѡ твоегѡ
тѡннѡ, њ небєснагѡ твоегѡ царѣтвїѡ сподѡбнїєлѣ.

Зачѡпн, єпїєн, помілаўй, њ сохрѡнї насъ, Бѡже, твоею благодѡтїю.

Лікы: Гдн, помілаўй.

Дїаконъ: Прємѡдрѡстѣ.

Вхѡднѣ дїаконъ єквєрнїмн двєрїмн.

Возглашенїє:

Иакѡ да подѣ державѡю твоею всєгда хрѡнїмн, тебѣ
єлаўѣ возсылаемъ, Отѣцѣ њ Сынѣ њ свѣтѡмѣ дѡхѣ,
нѡнѣ њ прїєнѡ, њ ко вѣкн вѣкѡвѡхъ.

Лікы: Амїнь.

И ѡкєрѡтїєлѣ єтѡлѣ двєрї.

Тѡже, хєрѡкїєстѣкї пѣєнн пѣкѡємѣкї, дїаконъ, прїємъ кадїальницѣ, њ фѡміамъ
кложнѡ, прїхѡднѣ ко єцїєнннѣ, њ прїємъ єлѡєлѡєнїє ѡ негѡ, кадїнѣ єтѡю

Нїкѡже дѡєтѡннѡ...

kolem svatého prestolu. Vyjdou severními dveřmi a kráčejí za
světloňsem, nesoucím rozžatou svíci, konají malý vchod a stanou naproti
svatým dveřím. Oba skloní hlavu. Diákon praví:

K Hospodinu modleme se!

Kněz tiše říká modlitbu malého vchodu:

Vládce, Hospodine, Bože náš, jenž jsi ustanovil na nebe-
sích řády a voje andělů a archandělů ke službě slávy
své, se vchodem naším spoj i příchod svatých andělů,
kteří by tobě s námi spolusloužili a spoluoslavovali dobrotu
tvou. Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu
i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Po skončení modlitby ukazuje diákon k východu, drže orar třemi prsty
(položiv si evangelium na levou stranu prsou či na levé ramię), a praví
knězi:

Požehnej, vладыко, svatý vchod!

Kněz tiše žehná vchod:

Požehnaný jest vchod svatých tvých, vždycky, nyní i příště, až na
věky věkův.

Nato diákon podává knězi evangeliář k políbení a po ukončení zpěvu,
postaviv se dopředu před kněze, naproti svatým dveřím, pozdvihuje svaté
evangelium, volaje:

Velemoudrost, povznesme se!

Pak se oba ukloní a vcházejí do svatého oltáře. Diákon položí svaté
evangelium na svatý prestol. Mezitím se kněz pokloní, přežehná se
a políbí ikonu Spasitele, obrátí se k lidu, požehná světloňse, a obrátí se
k ikoně Bohorodice, před níž se pokloní a políbí ji, načež vejde do oltáře.

Věřící lid zpívá: »Pojďte, pokloňme se...«

Pojďte, pokloňme se a padněme před Kristem. Synu Boží, ve svatých
podivuhodný, spasiž nás, zpívající tobě: Alleluja.

(Jedenkrát)

Je-li neděle: Synu Boží, jenž jsi vstal z mrtvých...

Je-li svátek Bohorodice: Synu Boží, na přímlyvy Bohorodice...

Svatý Bože, jenž ve svatých...

Прїидїте, поклонїмся, ѿ припадѣмъ ко ХрїстѸ. Спасї ны, Сыне Божїи, во свѣтѣхъ днѣхъ сыи, поющїа ти, ѡннаѡѡ. (Ѣдїножды)

ѡце же недѣла: Божїеревїи ѿз мѣртвѣхъ поющїа ти, ѡннаѡѡ. (Ѣдїножды) Таже: Ѡбїчныа тропарї.

Ѡцїенникъ же глаголетъ мѣтвѸ сїо:
Молїтва трїсвѣтаго пѣнїа:

Бже сѣи, ѿже во свѣтѣхъ почнѣаи, ѿже трїсвѣтѣмъ глаголюмъ ѿ сѣрафїмѣхъ воспѣваемыи, ѿ ѿ херѸбїмѣхъ славоглаголюмыи, ѿ ѿ всѣхъ несклѣныхъ силъ поклонѣемыи: ѿже ѿ небытїа во сѣже бытїи прїведїи всѣхъ, создѣвїи челоука по ѿбразѸ твоемѸ ѿ по подобїю, ѿ всѣхъ твоимъ дарованїемъ ѡукрасивїи: даи прѣдъцемѸ премѸдрость ѿ ра- зумъ, ѿ не презрїаи согрѣшающаго, но полагаи на спасенїе покаенїе: сподобїи насъ, смиренныхъ ѿ неосудїмыхъ рабѣхъ твоихъ, ѿ въ часъ сїи стѣти предъ славою свѣтаго твоегѸ жер- венника, ѿ должное тебе поклоненїе ѿ славоглаголюще приносїти: самъ, владыко, прїими ѿ ѿ ѡгнѣхъ насъ грѣшныхъ трїсвѣтѸ пѣнь, ѿ похвѣти ны благоутїю твоею. Простї намъ всѣхъ согрѣшенїе, вольное же ѿ невольное. Ѡсвѣти наша дѡши ѿ тѣлесѣ, ѿ дѡждѣ намъ въ преподобїи служїти тебе всѣ дни жнвотѣ нашего: молїтвѣми свѣтаго Богороднїцы, ѿ всѣхъ свѣтѣхъ, ѿ всѣхъ тебе благоутїи твоихъ.

Ѣгда же пѣвцы прїидѸтъ на послѣднїи тропарї, глаголетъ дїаконъ ко іереею, приклонѣ вѣхѣ главу, ѿ сѣрафїи въ рѣцѣ держѣ трїемъ сѣрѣтцѣ:

Благослови, владыко, врема трїсвѣтаго.

Іерїи же, знаменѣ сѣго, глаголетъ:

Ико свѣтѣ сїи, Бже нашъ, ѿ тебе славу возмыла- емъ, ѠтцѸ, ѿ Сыну, ѿ свѣтомѸ дѡхѸ, нынѣ ѿ приено.

ѿ во всѣхъ...

Modlitba za věrné, první po rozprostření antimensu:

Děkujeme tobě, Hospodine, Bože mocností, jenž jsi nás uznal za hodny stanout před svatým obětním oltářem tvým a hluboce se klaněti slitovnosti tvé nad hříchy našimi a nevědomostí lidskou. Přijmi, Bože, modlitbu naši a učiň nás hodnými přináseti tobě modlitby, prosby a nekrvavé oběti za všechen lid tvůj. Mocí Svatého Ducha svého uzpůsob nás, kteréž jsi pro službu tuto ustanovil, abychom bez odsouzení a pochybení a s čistým svěděním svědomí svého vzývali tebe v každém čase a na každém místě. Nechť nás vyslyšíš a milostiv nám budeš v hojné dobrotě své.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost! (*A odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Diákon (kněz): **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Slouží-li kněz sám, bez diákona, pak následující čtyři prosby vynechává.

Diákon (kněz nikoliv): Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se. **Věřící:** Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Opět a mnohokráte...

Молитва вѣрныхъ пѣрва:

Благодаримъ тѣ, Гдѣ Бже силъ, сподобившаго насъ предстѣти ѣ нынѣ стѣому твоemu жертвеннику ѣ припѣти ко щедрѣтамъ твоимъ ѡ нашихъ грѣшнѣхъ ѣ ѡ людскѣхъ невѣдѣннѣхъ. Прїимѣ, Бже, молѣнїе наше, сотвори ны доетѣнны быти, еже приносѣти тебе молѣнїа ѣ мольбы ѣ жертвы безкровныа ѡ вѣхъ людехъ твоихъ: ѣ оудовнѣ насъ, ѣхже положиа еси въ службу твою сїю, силою дѣха твоего свѣтѣго, неосужденно ѣ непреткновенно, въ чїстѣмъ свѣдѣтельствѣ совѣстїи нашеа, призывѣти тѣ на вѣкое время ѣ мѣсто: да послѣшла насъ, милостивъ намъ будешн ко множетвѣ твоeа благоетн.

Зачтѣнїи, спасїи, помнїа ѣ сохрани насъ, Бже, твоeю благодѣтїю.

дїакъ: Гдѣ, помнїа ѣ.

дїаконъ: Премѣдрость.

Возглашенїе:

Ико подобѣетъ тебе вѣкаа слава, чѣсть ѣ поклонѣнїе, стѣцѣ ѣ бынѣ ѣ свѣтомъ дѣхъ, нынѣ ѣ приенѣ, ѣ ко вѣкн вѣкѣвѣхъ.

дїакъ: Амѣнь.

дїаконъ: Паки ѣ паки миромъ гдѣ помолнмѣа.

дїакъ: Гдѣ, помнїа ѣ.

Ѣгда свѣщенникъ ѣдїнъ служнтъ, сїа не глаголетъ:

Ѣ свѣщеннѣмъ мѣрѣ, ѣ спасѣнїи дѣшн нашихъ, гдѣ помолнмѣа.

дїакъ: Гдѣ, помнїа ѣ.

Ѣ мѣрѣ веего мѣра, благоетннїи свѣтѣхъ Бжїихъ церквѣ ѣ соеднѣнїи вѣхъ, гдѣ помолнмѣа.

Паки, ѣ многожды...

Poté se zpívají tropary a kondaky dne.

Kněz říká modlitbu trojsvaté písně:

Svatý Bože, jenž ve svatých spočíváš, jenž jsi trojsvatým hlasem serafínů opěvován, cherubíny oslavován a veškerými mocnostmi nebeskými uctíván; jenž jsi z nejsoucna ve jsoucnost veškerenstvo přivedl, člověka dle obrazu a podoby své stvořil a ozdobil jej všelikým darem svým; jenž prosícím dáváš moudrost a poznání a nepohrdáš hříšníkem, ale ukládáš mu pokání ke spasení; jenž jsi nás, ponížené a nehodné služebníky své, učinil hodnými, abychom i v tuto hodinu stáli před slávou svatého obětního stolu tvého a náležité uctívání a slavosloví tobě přinašeli: Ty sám, Vládce, přijmi i z úst nás, hříšných, trojsvatou píseň a navštiv nás dobrotou svou; odpusť nám všechny hříchy naše, úmyslné i neúmyslné. Posvěť duše i těla naše a dopřej nám, abychom ve svatosti sloužili tobě po všechny dny života svého, na přímluvy svaté Bohorodice i všech svatých, tobě po všechny věky se zalíbivších.

Když se zpívá poslední tropar (resp. kondak), praví diákon knězi, skloniv hlavu a drže orar třemi prsty pravice:

Požehnej, vладыко, čas trojsvaté písně!

Kněz pak, požehnav jej, zvolá:

Neboť svatý jsi, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky...

Nato diákon (není-li diákon, pak se toto vynechává) vychází svatými dveřmi z oltáře a ukazuje orarem nejprve na ikonu Kristovu, volá:

Až na věky věkův.

Скончавшъ же тропарю, приходитъ диаконъ блнзъ стѣхъ двѣрей, и показъши ѿраремъ, первѣе ѡгъво ко иконѣ Хрѣтоуе глаголетъ:

Гдн, спашь благочестнвыа, и ѡулыши ны.

Таже наводнтъ, глагола ко кнѣ стѡдцимъ велеласно:

И ко вѣки вѣкѡвъ.

Диакъ: аминь.

Пѣвѣмъ же трисвѣтѡмъ, глаголютъ и сѡми, іерей же и диаконъ, трисѣтѡе, творѣще крѣпѣ и поклони три предъ стѡю трапѣзою. Таже глаголетъ диаконъ ко іерейо:

Повелн, владыко.

И ѡходнтъ къ горнемъ мѣстѣ, и цѣнникъ ѡходѣ глаголетъ:

Благословѣнъ грядый ко нма Господне.

Диаконъ: Благослови, владыко, горний престола.

Іерей же: Благословѣнъ еси на престолѣ славы царствѣа твоего, сѣдѣи на херувимѣхъ, всегда, нынѣ и причесно, и ко вѣки вѣкѡвъ.

По исполненн трисѣтѡ, диаконъ пришѣдъ предъ свѣтъа двѣри, глаголетъ:

Бѡнмемъ.

Іерей же возгласѣтъ: **А** нрхъ крѣмъ.

И чтѣцъ глаголетъ: И дховн твоемъ.

И пакн диаконъ: **Пр**емъдростъ.

И чтѣцъ, прокіменъ, ѡсломи давидовъ.

Посем диаконъ: **Пр**емъдростъ.

И чтѣцъ надписаніе апѡстола: Дѣланій стѣхъ аплзъ чтѣніе. **И**ан: Сѡборнаго посланїа Іаковла... **И**ан: ...Петрова чтѣніе. **И**ан: Къ римлянѡмъ... **И**ан: Къ коринѣанѡмъ... **И**ан: Къ галатѡмъ посланїа свѣтѣаго апѡстола Пѡла чтѣніе.

И пакн диаконъ: **Бѡ**нмемъ.

Диакъ ти....

Modlitba za katechumeny, kterou čte kněz tiše při ektenii nebo při sklánění hlav katechumenů:

Hospodine, Bože náš, jenž na výsostech přebýváš a k poníženým shlížíš, jenž jsi ke spáse pokolení lidského seslal jednorozeného Syna svého a Boha, Pána našeho Ježíše Krista: Shlédni na služebníky své, katechumeny, [kteří před tebou sklánějí šíje své,] a učin je v pravý čas hodnými koupele znovuzrození, prominutí hříchů a roucha neporušitelnosti, sjednoť je se svatou, obecnou a apoštolskou církví svou a připočti je k vyvolenému stádcí svému.

Kněz nahlas: Aby i oni s námi velebili nejctěnější a velice jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Při slovech ohlasu je u nás zvykem činit svatou hubkou nad antiminsem kříž, pak ji políbit a odložit na kraj antiminsu.

[*První diákon:* Katechumeni, odejděte!

Druhý diákon, je-li: Katechumeni, vyjděte ven!

První diákon: Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde! Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.]

Slouží-li jen jeden diákon, či slouží-li kněz bez diákona, pak se volá takto:

[**Katechumeni, odejděte!** Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Katechumeni, odejděte! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde!]

Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Děkujeme tobě...

Ліікз: Тевѣ, Гдн.

Молітка ѿ ѿглашенныхъ прѣжде свѣтаго козношеніа:

Гдн Боже нашъ, ѿже на высокныхъ живыи и на смиренныа призираи, ѿже спасеніе роду человецескому низпославый, единороднаго сына твоего и Бога, Гда нашего Исуса Христа: призири на рабы твоя ѿглашенныа, подклоньшыа тебе своа кыа, и подобн а во время благополучное бани пакневытѣа, ѿставленіа грѣховъ и одѣжди печатеніа: соедини ихъ свѣтѣи твоеи, соборнѣи и апостольствѣи цѣркви, и сопричти ихъ избраннымъ твоимъ стаду.

Возглашеніе:

Да и тин ехъ нами слава твоя пречестное и великолѣпое ѿма твое, Отца и сына и свѣтаго дѣха, нынѣ и прісно, и во вѣки вѣковъ.

Ліікз: аминь.

и простираетъ антѣминехъ свѣщенникъ.

Діаконъ глаголетъ: Ѣлицы ѿглашеннии, изыдите.

ѿце ли жеть вторій діаконъ, возглашетъ и той: ѿглашеннии, изыдите.

Таже пакн первый: Ѣлицы ѿглашеннии, изыдите. да никто ѿ ѿглашенныхъ: Ѣлицы вѣрнии, пакн и пакн мирома Гдѣ помолнмса.

Ліікз: Гдн, помилѣи.

ѿце ли же єдинъ жеть тотю діаконъ, илѣ ѿце іерей слажитъ безъ діакона, тогда глаголетъ еице:

Ѣлицы ѿглашеннии, изыдите: ѿглашеннии, изыдите: Ѣлицы ѿглашеннии, изыдите: да никто ѿ ѿглашенныхъ, Ѣлицы вѣрнии, пакн и пакн мирома Гдѣ помолнмса.

Ліікз: Гдн, помилѣи.

Благодаримъ тѣа, Гдн...

Hospodine, spasiž zbožné a vyslyš nás.

Diákon se obrací k lidu a provolává:

Až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá Trojsvatou píseň:

Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi (*tříkrát*). Sláva Otci, i Synu, i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Svätý Nesmrtelný, smiluj se nad námi. Svätý Bože, svätý Silný, svätý Nesmrtelný, smiluj se nad námi.

Za zpěvu kněz i diákon říkají také „trisagion“, společně činíce poklony před svatým prestolem. Pak praví diákon knězi:

Poveliž, vладыко!

Nato se odebírají k hornímu místu. Kněz cestou říká:

Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně.

Diákon: Požehnej, vладыко, horní trůn!

Kněz: **P**ožehnaný jsi na trůně království svého, jenž na cherubínech spočíváš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Po dokončení pěni „trisagia“ praví diákon, který vyšel před svaté dveře:

Pozor mějme!

Kněz (žehnaje lid): **P**okoj všem.

Žalmista: I duchu tvému.

Diákon: **V**elemoudrost!

Žalmista čte **prokimen** ze žalmu Davidova.

Diákon (po ukončení zpěvu prokimen): **V**elemoudrost!

Žalmista: Čtení z listu svatého apoštola... (Čtení ze skutků apoštolských... Apod.)

Diákon: **P**ozor mějme!

Pokoj tobě...

ШЕБѢЖЕ БОЛѢЗНЬ, ПЕЧАЛЬ И ВОЗДЫХАНІЕ. ВСАКОЕ СОГРЕШЕНІЕ, СОДѢЛАННОЕ ИМН СЛОВОМЪ, ИЛИ ДѢЛОМЪ, ИЛИ ПОМЫШЛЕНІЕМЪ, ЯКЪ БЛАГІЙ ЧЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ БОГЪ, ПРОСѢИ. ЯКЪ НИКѢТЬ ЧЕЛОВѢКЪ, ИЖЕ ЖИВЪ БЪДЕТЪ, И НЕ СОГРЕШИТЪ: ЧЫ БО СДІИИ ТОКМЪ БЕЗЪ ГРЕХА, ПРАВДА ТВОА ПРАВДА ВО ВѢКИ, И СЛОВО ТВОЕ ИСТИНА.

Возгласъ:

ЯКЪ ЧЫ СЕИ ВОСКРЕСЕНІЕ И ЖИВОТЪ И ПОКОИ ОУРОПШИХЪ РАБЪ ТВОИХЪ (ИМА РЕКЪ), ХРИСТЕ БОЖЕ НАШЪ, И ЧЕБѢ СЛАВЪ ВОЗЫМАЕМЪ, СО БЕЗНАЧАЛЬНЫМЪ ТВОИМЪ ОУТЦЕМЪ, И ПРЕСВЯТЫМЪ И БЛАГИМЪ И ЖИВОТВОРАЩИМЪ ТВОИМЪ ДУХОМЪ, НЫНѢ И ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

Діакъ: Аминь.

Таже діаконъ: Помолитесь, оуглашенніи, Гдѣи.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи.

Вѣрніи, оу глашенныхъ помолитесь, да Гдѣи помилѣетъ ихъ.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи.

Оу глашѣтѣ ихъ слобомъ истинны.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи.

Оукрѣетѣ имъ евангеліе правды.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи.

Соединитѣ ихъ свѣтѣи своеи сокорнѣи и апостольстѣи церкви.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи.

Спаи, помилѣи, заступни и сохрани ихъ, Боже, твоею благодѣтїю.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи.

Оу глашенніи, главѣи вѣша Гдѣи приклонитѣ.

Гдѣи Боже нашъ...

Žalmista čte epistolu. (Kněz se může posadit na své sedátko v oltáři.)

Mezitím diákon vezme kadidelnici a kadidlo, přichází ke knězi a přijav od něho požehnání, okuřuje svatý prestol, celý oltář, svaté dveře, svaté ikony, kněze a lid.

Kněz (po ukončení čtení epistoly): **P**okoj tobě!

Žalmista: I duchu tvému.

Po přečtení apoštola se zpívá „alleluja“ (s příslušnými verši).

Diákon: **V**elemoudrost! (Toto zvolání jen říkají-li se verše na alleluja.)

Věřící: Alleluja, alleluja, alleluja.

Kněz stojí před svatým prestolem a říká tiše modlitbu před čtením evangelia:

Rozsviť v srdcích našich, lidumilný Vládce, nehynoucí světlo božského poznání svého a otevři duchovní oči naše k chápání evangelijních hlásání tvých; vlož v nás též bázeň blahoslavených přikázání tvých, abychom všechny tělesné žádosti přemáhající, duchovní život vedli, myslíme a činíme vše, v čem máš zalíbení. Neboť tys osvícení duší i těl našich, Kriste Bože, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a nejsvětějším i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Diákon, odloživ po okuřování kadidelnici na její místo, přijde ke knězi, sklóní hlavu, drže orar třemi prsty pravice, ukazuje jím na svaté evangelium a praví:

Požehnej, vладыko, zvěstovatele svatého apoštola a evangelisty (jméno)!

Velemoudrost! Povznesme se...

И подаѣтъ ѣмъ стѣе ѣвліе.

Діаконы же рекъ: ѿмѣнь.

И поклонѣва свѣтомъ ѣвѣнгелію, вѣзметъ ѣ, и иѣзидѣхъ свѣтымъ двѣрьми, предходѣщымъ ѣмъ лампадамъ, прихѣднѣтъ и стѣйтъ на ѣмѣстѣ, или на ѣччнѣннѣмъ мѣстѣ.

Іерей же, стѣла предъ свѣтомъ трапѣзю и зрѣ къ западъ, возгласѣтъ:

Премъдрѣтъ, прѣстѣн, ѣвѣльшнмъ свѣтѣмъ ѣвѣнгелію.

Тѣже свѣщеннѣкъ: **Мнѣхъ вѣѣмъ.**

Лѣдѣ: И дѣховнъ тѣомъ.

Діаконы: **Ѡ** (иѣма рекъ) свѣтѣмъ ѣвѣнгелію чѣтѣнѣ.

Лѣкъ: Слава тѣбѣ, Гѣсподн, слава тѣбѣ.

Свѣщеннѣкъ: **Вѣнѣмъ.**

Іѣце же стѣтъ двѣ діакѣна, чѣ ѣднѣхъ да глагѣтъ:

Премъдрѣтъ, прѣстѣн... Тѣже, и: Вѣнѣмъ.

Испѣлнѣшѣ ѣвлію, глагѣтъ ѣщннѣкъ: Мнѣхъ тѣ, вѣговѣстѣвѣщѣомъ.

Лѣкъ: Слава тѣбѣ, Гѣсподн, слава тѣбѣ.

И ѣшѣдъ діакѣнъ дѣже до стѣмъ двѣрей, ѣдѣтъ стѣе ѣвліе ѣщннѣкъ, и за-
творѣютѣ пѣкн стѣмъ двѣри. Діаконы, стѣкъ на ѣвѣчнѣмъ мѣстѣ,
начннѣтъ стѣце:

Рѣмъ вѣи Ѡ вѣѣ дѣшн, и Ѡ вѣгѣ помышлѣнѣа нѣшего рѣмъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помнѣлѣи.

Гѣсподн вѣдѣрѣжнѣтелю, Бѣже Ѡтѣцъ нѣшнхъ, мѣлнмъ тѣи ѣа,
ѣвѣльшн и помнѣлѣи.

Лѣкъ: Гдѣ, помнѣлѣи.

Помнѣлѣи нѣсх, Бѣже...

Kněz: **Neboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Koná-li se služba za zesnulé, pak diákon či kněz pronáší ektenii tuto:

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diákon: K Hospodinu modleme se. *(A odstoupí před ikonou Spasitele.)*

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz říká modlitbu za zesnulé:

Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a ne-hřešil, ty jediný jsi bez hřichu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Neboť ty jsi vzkříšení...

Возглаголююще:

ГКѠ МІЛОСТНѢ И ЧЕЛОВѢКОЛЮБЦѢ БОГѢ СІИ, И ЧЕБѢ
СЛѢВѢ ВОЗЫСЛАЕМЪ, ОТЦѢ, И СЫНѢ, И СВАТОМУ ДХУ,
НЫНѢ И ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ.

Ліікѡ: ѿмїнь.

ѿце ли вѣдѣтъ ѡ ѡубошнѣхъ приношенїе, діаконѣ или сщїенникъ глаголетъ
сїкченїю сїю:

Помїлѡй насъ, Бже, по величїи мїлостнї твоей, молимъ ти сѧ,
ѡубошнїи и помїлѡй.

Ліікѡ: Гдїи, помїлѡй. (Трїжды.)

Сщїе молимъсѧ ѡ ѡубошенїи дшнѣхъ ѡубошнѣхъ рабѠвѣхъ божиныхъ (їма
рекѡ), и ѡ бже протїгїтїелїи нмѣ всѧкомѣ прегрѣшенїю, вольномѣ же
и невольномѣ.

Ліікѡ: Гдїи, помїлѡй. (Трїжды.)

ГКѠ да Гдїи Богѣ ѡчїнїтѣ дшнѣ нѣхъ, и дѣже праведнїи ѡубоколютъ
сѧ.

Ліікѡ: Гдїи, помїлѡй. (Трїжды.)

Мїлостнї божиїа, царствѧ небагаго, и ѡставленїа грѣхѠвѣхъ нѣхъ, ѡ
Хрїста безсмертнаго Царѧ и Бога нашегѠ проимъ.

Ліікѡ: Подїи, Гдїи.

Дііаконѡ: Гдїи помолїмъсѧ.

Ліікѡ: Гдїи, помїлѡй.

Сщїенникѡ:

Бже дхѠвѣхъ и всѧкіа плѠти, смертъ попрѧвий, и діаболѧ
ѡупразднївий, и живѠтѣ мїрѣ твоемѣ дарѠвавий: сѧмъ,
Гдїи, покѠи дшнѣхъ ѡубошнѣхъ рабѣхъ твоїхъ (їма рекѡ), вѣ мѣстѣ
свѣтлѣ, вѣ мѣстѣ злчнѣ, вѣ мѣстѣ покѠннѣ, ѡнѠдѣже

ѡбѣже колѣзнь, печаль...

Kněz, žehnaje mu, dí: Bůh na přímluvy svatého slavného, všehvalného apoštola a evangelisty (jméno) dejž tobě hlas zvěstovati mocí velikou, aby se naplnilo evangelium nejmilejšího Syna jeho, Pána našeho Ježíše Krista.

A podává mu svaté evangelium.

Diákon: Amen. A pokloniv se svatému evangeliu, vezme je a vychází svatými dveřmi; spolu s ním jde od severních dveří na místo čtení světloňoř. Diákon se postaví na ambon nebo na místě určeném (na ambonu před svatými dveřmi se čte evangelium čelem k lidu; čte-li se uprostřed chrámu, pak čelem k oltáři).

Kněz (2. diákon) stojí před svatým prestolem, hledí k západu (k lidu) a zvolá:

Velemoudrost! Povznesme se a poslyšme svaté evangelium!

Kněz žehná lid: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **O**d ... svaté evangelní čtení.

Věřící: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Kněz (2. diákon): **P**ozor mějme! (A předčítá se z evangelia.)

Po ukončení evangelijního čtení dí kněz, žehnaje diákona:
Pokoj tobě, zvěstujícímu.

Věřící: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Diákon přichází svatými dveřmi do oltáře a odevzdá svaté evangelium knězi, který je políbí a postaví na svatý prestol za antimins.

Následuje promluva kněze k věřícím (kázání též může být až ke konci svaté liturgie po zaambonové modlitbě). Káže se na ambonu.

Poté je možno zavřít svaté dveře. Diákon vyjde severními dveřmi (není-li kázání hned po evangeliu, podává evangeliář knězi ve svatých dveřích a sám zůstává před nimi na soleji), stane na obvyklém místě před svatými dveřmi, pokloniv se a přežehnáv, dí, drže orar třemi prsty pravé ruky:

Ektenie vroucí

Rceme všichni z celé duše a z celé mysli své rceme!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládce, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Smiluj se nad námi, Bože...

Помі́лѣй насѣ, Божє, по вели́цѣй мѣлостѣ твоє́й, мо́лимъ ти сѧ, оу́слы́ши ѡ́ помі́лѣй.

Лі́къ: Гдѣ, помі́лѣй. (Трѣ́жды.)

Мо́лі́тва при́лѣжнаго мо́ленія:

Гдѣ́ Бо́же на́ших, при́лѣжно́е є́ѣ мо́леніе прѣ́имѣ ѿ тво́ихъ ра́бъ, ѡ́ помі́лѣй насѣ по мно́жествѣ́ мѣлостѣ твоє́ѣ, ѡ́ щедрѡ́ты твоѣ́ низпо́слѣ на ны́, ѡ́ на всѣ́ люди́ твоѣ́, ча́ющыѧ ѿ тебѣ́ бога́тыѧ мѣлостѣ.

Ѣще́ мо́лимсѧ ѡ́ господі́не на́шемъ Блаже́ннѣйшемъ митрополі́тѣ́ (і́ма река́) [ѡ́ господі́не на́шемъ (высоко_) Превосва́щеннѣйшемъ (і́ли: архіе́пископѣ́, і́ли: е́пископѣ́) (і́ма река́)], ѡ́ всѣ́ ко Хрѣ́стѣ́ бра́тїи на́шей.

Лі́къ: Гдѣ, помі́лѣй. (Трѣ́жды.)

Ѣще́ мо́лимсѧ ѡ́ бра́тїахъ на́шихъ, свѣ́щенницѣ́хъ, свѣ́щенномона́хѣхъ, ѡ́ всѣ́хъ ко Хрѣ́стѣ́ бра́тєтѣ́хъ на́шемъ.

Лі́къ: Гдѣ, помі́лѣй. (Трѣ́жды.)

Ѣще́ мо́лимсѧ ѡ́ ст҃ра́нѣ́ на́шей, праві́телехъ и ко́ннствѣ́ сѣ́ѣ, да ти́хоє ѡ́ безмо́лвное́ житїе́ поживѣ́мъ ко всѣ́комъ благочє́стїи ѡ́ чистѡтѣ́.

Лі́къ: Гдѣ, помі́лѣй. (Трѣ́жды.)

Ѣще́ мо́лимсѧ ѡ́ блаже́нныхъ ѡ́ прїснопа́мѣтныхъ, свѣ́тѣ́йшихъ патрї́архѣ́хъ правосла́вныхъ, ѡ́ соза́телехъ свѣ́тѣ́го хра́ма сего́ [і́ли: стѣ́ѣѧ ѡ́внѣ́телѣ сѣ́ѣ], ѡ́ всѣ́хъ пре́ждепочи́вшихъ ст҃цѣ́хъ ѡ́ бра́тїахъ, за́дѣ лежа́щихъ ѡ́ поке́ю́дъ, правосла́вныхъ.

Лі́къ: Гдѣ, помі́лѣй. (Трѣ́жды.)

Ѣще́ мо́лимсѧ ѡ́ плодоно́сѣщихъ ѡ́ доброде́лющихъ ко ст҃ѣ́мъ ѡ́ всєчєстнѣ́мъ хра́мѣ́ сѣ́мъ, прѣ́ждѣлю́щихъ, пою́щихъ ѡ́ предстѡ́щихъ лю́дєхъ, ѡ́ жндѣлю́щихъ ѿ тебѣ́ вели́кїѧ ѡ́ бога́тыѧ мѣлостѣ.

Лі́къ: Гдѣ, помі́лѣй. (Трѣ́жды.)

І́ко мѣлостнѣхъ ѡ́ чєлѡвѣ́колю́бєцѣхъ...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Mezitím čte kněz tiše modlitbu vroucí ektenie:

Hospodine, Bože náš, snažnou tuto prosbu přijmi od služebníků svých a smiluj se nad námi podle množství milosrdenství svého, sešli slitování svá na nás i na všechny lid svůj, očekávající od tebe hojné milosti.

(Poté rozprostírá oba boční díly a spodní díl antiminsu.)

Ještě modlíme se za vladyku našeho metropolitu (jméno) [i za vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)] a všechny naše bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo, mnišské duchovenstvo a všechno bratrstvo naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vlast naši a její představitele ve správě státní i ve vojsku, abychom životy své tiše a pokojně strávili ve všeliké zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za blažené a věčné paměti hodné jejich svatosti pravoslavné patriarchy, za zakladatele svatého chrámu tohoto [či svatého monastýru tohoto] i za všechny pravoslavné dříve zesnulé otce i bratry, zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve svatém a veledůstojném chrámě tomto, za přísluhující, zpívající a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Neboť milostivý...